

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-3 У 4724/10 (2008)
Дана 11.11.2010.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Љиљане Петровић, председника већа, Јелене Ивановић и Олге Петровић, чланова већа, са судијским помоћником Николом Крушкоћом, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ул. ... број ..., против туженог Министарства финансија Републике Србије- Пореске управе, Регионалног центра Београд, ради поништаја решења број 433-8/07-20 од 17.06.2008.године, у предмету пореском- повраћаја средстава, у нејавној седници већа одржаној дана 11.11.2010.године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ УВАЖАВА И ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије- Пореске управе, Регионалног центра Београд 433-8/07-20 од 17.06.2008. године.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца, изјављена против решења Пореске управе- Филијале Ваљево број 434-1-778/02-06-2 од 25.12.2006.године, којим је, у првом ставу диспозитива, усвојен захтев тужиоца, пореског обвезника од 23.12.2002. године за повраћај неоправдано обрачунате и наплаћене камате од 1996.године, а по одлуци Уставног суда Србије ИУ бр. 207/99 („Службени гласник РС“, број 84/2002). Став други диспозитива гласи: извршити повраћај средстава на терет рачуна: 1) 840-1846-22 (порез на доходак грађана) у износу од 8.852,63 динара обрачунате камате од 01.01.2003. године до 28.02.2003.године у износу од 308,84 динара, укупно 9.161,47 динара; 2) 840-3846-36 (порез на промет) у износу од 3.769,28 динара обрачунате камате од 01.01.2003. године до 28.02.2003.године у износу од 131,50 динара, укупно 3.900,78 динара; 3) 840-4846-43 (порез на доприносе) у износу од 9.045,45 динара обрачунате камате од 01.01.2003. године

до 28.02.2003.године у износу од 315,57 динара, укупно 9.361,02 динара, у корист рачуна обвезника адвоката А.А. из ..., овде тужиоца, у укупном износу од 22.423,27 динара

У тужби поднетој Врховном суду Србије дана 26.07.2008.године, заведеној у том Суду под У 5427/08, тужилац оспорава законитост решења туженог и наводи да је исто неразумљиво и засновано на погрешној оцени доказа и повреди материјалног права, јер се не може решењем усвојити захтев тужиоца за повраћај неоправдано обрачунате и наплаћене камате и опет истим решењем у разлозима навести да се решење неће спровести, са констатацијом како су средства за које се усваја захтев враћена по решењу број 434-1-778/06 од 17.02.2003.године. При томе, у оспореном решењу нису наведена решења на основу којих је извршен обрачун камата, нису наведени износи камата који плаћени, а све сходно одлукама Уставног суда Србије који је одлучивао у вези са спорним каматама, истиче тужилац, као и да тужени орган није узео у обзир обавезујуће примедбе Врховног суда Србије у предметној правној ствари изнете у пресуди У 990/04, нити је дао потпуне и валидне разлоге о жалбеним наводима тужиоца, због чега предлаже да Суд уважи тужбу и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио је да Суд тужбу одбије.

Управном суду су дана 01.01.2010.године, на основу члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС”, број 116/08 и 104/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009.године није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд на основу члана 29. став 1. истог Закона.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и свих списа ове управне ствари, поступајући на основу одредбе члана 77. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), по правилима поступка прописаним одредбама Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“, број 46/96), Управни суд је нашао:

Тужба је основана.

Из образложења оспореног решења произилази да је тужилац поднео захтев за повраћај неоправдано обрачунате и наплаћене камате за период од 1996.године до 01.06.1998.године, позивајући се на одлуку Уставног суда Србије ИУ бр. 207/99 објављену у „Службеном гласнику РС“, број 84/2002 од 05.02.2002.године, који захтев је допунио на записнику код пореског органа од 17.02.2003.године, захтевајући повраћај камате по различитим основима почев од 1994.године закључно са 04.06.1998.године, те да је првостепени орган нашао да је тужиочев захтев основан за период од 01.01.1997.године до наплате у укупном износу од 22.423,27 динара у свом решењу број 434-1-778-06 од

17.02.2003.године. Тужени орган у образложењу свог решења даље, наводи да је тужилац изјавио жалбу против напред наведеног првостепеног решења од 17.02.2003.године, коју је другостепени орган својим решењем број 433-157/2003 од 22.01.2004.године одбио, као неосновану, као и да је Врховни суд Србије по тужби тужиоца против овог другостепеног решења, својом пресудом У 990/04 од 31.05.2006.године, тужбу уважио и поништио решење другостепеног органа. Међутим, из образложења оспореног решења и списка предмета се не види поступање другостепеног органа у извршењу пресуде Врховног суда Србије У 990/04 од 31.05.2006.године. Наиме, тужени орган је уз одговор на тужбу доставио само део списка предмета, и то оспорено решење од 17.06.2008.године, ожалбено решење од 25.12.2006.године, жалбу тужиоца од 11.01.2007.године на ово првостепено решење, као и записник о учешћу тужиоца у поступку по жалби сачињен код првостепеног органа дана 05.02.2007.године. Из пресуде Врховног суда Србије у Београду У 990/04 од 31.05.2006.године, којом је уважена тужба тужиоца А.А. из ... и поништено решење туженог 02 број 433-157/2003 од 22.01.2004.године, види се да је оспореним решењем у овом спору одбијена жалба тужиоца изјављена против првостепеног решења број 437-12/2003-01 од 09.08.2003.године, а којих решења нема у списима предмета управног органа достављених уз одговор на тужбу, нити се првостепено решење од 09.08.2003.године не наводи у образложењу оспореног решења, односно ожалбеног решења од 25.12.2006.године. Првостепени порески орган у образложењу ожалбеног решења од 25.12.2006.године, у другом ставу, наводи да је по захтеву тужиоца донето решење о усвајању захтева број 434-1-778/02-06 од 17.02.2002.године, а у оспореном решењу се наводи исти број првостепеног решења са датумом од 17.02.2003. године и са констатацијом да су пореском обвезнику, овде тужиоцу, враћена средства дана 28.02.2003.године, с тим што првостепени порески орган у предзадњем ставу образложења свог решења наводи да се повраћај новчаних износа из овог решења неће спроводити јер су исти враћени по решењу број 434-1-778-02-06 од 17.02.2006.године дана 28.02.2003. године, а којег решења такође, нема у спису предмета.

Имајући у виду све напред наведено, Управни суд налази да тужени орган није поступио у свему по примедбама и схватању Врховног суда Србије изнетим у пресуди У 990/04 од 31.05.2006.године у смислу обавезе из члана 61. Закона о управним споровима, а имајући у виду да је истом тужба у истој правној ствари уважена и поништено оспорено решење, јер тужени орган није доставио целокупне списе предмета уз одговор на тужбу, па Врховни суд није могао на основу непотпуних списка да испита правилност утврђених чињеница одлучних за доношење одлуке у овој правној ствари. Приликом доношења оспореног решења учињена је повреда правила поступања из члана 199. став 2. Закона о

општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, број 33/97 и 31/01), а у вези члана 232. истог Закона, јер другостепени орган није санкционисао повреде правила поступања првостепеног пореског органа из члана 198. и 199. став 2. истог Закона, обзиром да је диспозитив првостепеног решења нејасан и неодређен, а образложење не садржи разлоге који упућују на одлуку у диспозитиву.

У поновном поступку тужени ће да отклони повреде правила поступања на које му је указано овом пресудом, а правно схватање и примедбе суда у погледу поступка обавезни су за тужени орган у смислу члана 61. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“, број 46/96).

Са изнетог, Управни суд налази да је закон погрешно примењен на штету тужиоца, па је применом члана 38. став 2. у вези члана 41. став 2. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“, број 46/96), тужбу уважио и оспорено решење поништио, као у диспозитиву.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана 11.11.2010.године, I-3 У 4724/10 (2008)

Записничар
Никола Крушкоња,с.р.

Председник већа- судија
Љиљана Петровић,с.р.

за тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АР-2010